

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 2T/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821010343
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Holubová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821010343.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Marcelou Holubovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.02.2022 vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O. N., nar. XX.XX.XXXX v Humennom, trvale bytom G.Š.G. XXX, okr. Humenné, t.č. od 23.05.2021 vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Floriánska 18, Košice,

je v i n n ý , ž e

obžalovaný od 21.00 hod. dňa 22.05.2021 o 09.15 hod. dňa 23.05.2021 vošiel doposiaľ nezisteným spôsobom do areálu budovy gynekologickej ambulancie patriacej podľa listu vlastníctva majiteľke O.. I. U. na adrese C.É.C. Č.. XXXX/XX vo S. D. H., kde doposiaľ nezisteným spôsobom a predmetom na budove ambulancie poškodil dve bezpečnostné kamery nachádzajúce sa na stene budovy pri dverách umiestnených v zadnej časti ambulancie, ktoré pootáčal, dôsledkom čoho ich ohol a následne prekonal uzamknuté vstupné plastové dvere nachádzajúce sa na budove v zadnej časti, ktoré poškodil a otvoril pravdepodobne kopnutím a to tak, že na dverách vytvoril poškodenia rôznych tvarov a veľkostí, v oblasti sklenej výplne vytvoril tri praskliny, poškodil mechanizmus zamykania dverí, vyhol časť zárubne a následne neoprávnene bez vedomia a súhlasu vlastníka budovy cez dvere vošiel do vnútorných priestorov ambulancie a následne po schodoch až na poschodie, kde v miestnosti spálne si ľahol na posteľ, ktorú užil na prespanie, čím pre poškodenú O.. I. U.Ú., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N.Ž.I. D. Č.. XXXX/X spôsobil škodu poškodením najmenej 2.497,73 €,

t e d a

- protiprávne vnikol a obsadil nebytový priestor iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania-vlámaním,

- zničil, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona,

- prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á:

Podľa § 218 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, pri prevahe priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona oproti jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.08.2021 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou obžalobu Pv 236/21/7713 na obžalovaného O. N. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov a čítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení nevyužil právo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 Trestného poriadku a vo svojej výpovedi dňa 13.10.2021 sa ku skutku priznal, uviedol, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe a ako to uviedla aj poškodená. Vo svojej výpovedi dňa 05.01.2021 obžalovaný opísal priebeh skutku tak, že asi okolo desiatej večer v sobotu 22.05.2021 išiel preč z ambulancie a nechal tam kľúče aj mobil, bola tam aj poškodená. Asi okolo druhej ráno sa vrátil. Keď v ambulancii spal a hocikedy v noci odtiaľ odchádzal, tak poškodená mu do dvoch minút volala, lebo ho videla na kamerách, že odchádza a chcela vedieť, kam ide. Keď sa v ten deň o druhej ráno vrátil, mával pred kamerami asi hodinu, potom išiel k poškodenej domov a keďže bola noc, nikto neotváral. Potom sa vrátil naspäť do ambulancie, bol pod kamerami do rána, aby ho poškodená videla a prišla mu otvoriť. Poškodenej bol ešte o siedmej ráno zazvoniť na bránu na ulici N. D., potom o deviatej alebo o ôsmej ráno povytáčal asi tri kamery, pričom obžalovaný uviedol, že to bolo od zlosti, lebo keď odchádza, poškodená mu volá do minúty, ale keď prichádza, tak musí 10 hodín čakať. Podľa obžalovaného poškodená vedela, že mobil aj kľúče od ambulancie, ktoré mu poškodená dala, si nechal hore v byte v ambulancii. Následne obžalovaný vytlačil dvere tak, že sa o ne oprel a tlačil, akoby robil drep. Potom išiel hore na poschodie a ľahol si. Obžalovaný svoje konanie oľutoval. Spôsobenú škodu je ochotný uhradiť. Pokiaľ ide o pomery obžalovaného, súd zistil, že obžalovaný má stredoškolské stavebné vzdelanie, má jedného syna, na papieroch nemal čistý príjem, hrával futbal, bral 150 eur za zápas.

Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2021 súd zistil, že obžalovaný kontaktoval poškodenú vo štvrtok 20.05.2021, či by mu znova neposkytla ubytovanie a stravu. Podľa poškodenej obžalovaný na tom nebol dobre, preto nevidela dôvod, že by mu nepomohla. V sobotu ráno 22.05.2021 mal ísť obžalovaný do Košíc na futbalový zápas, išiel tam autobusom a poškodená mu ráno volala, aby nezaspal. Poškodená raz poskytla obžalovanému kľúč od ambulancie, ktorá je na ulici C. XXXX vo Vranove nad Topľou, predtým mu kľúč od ambulancie nikdy nedala. V poobedňajších hodinách asi o 17.00 hod. kontaktovala obžalovaného, kde sa nachádza, obžalovaný jej povedal, že je na ceste z Košíc. Poškodená vyzdvihla obžalovaného na autobusovej stanici vo Vranove nad Topľou, obžalovaný jej povedal, že sa potrebuje vyspať. Večer priniesla poškodená s dcérou obžalovanému jedlo, obžalovaný bol s jej dcérou hore v byte v ambulancii, poškodená pracovala na prízemí, potom jej dcéra povedala, že obžalovaný odišiel. Poškodená následne išla pozrieť celý objekt, obžalovaný tam nebol, objekt zamkla a zakódovala. Obžalovaný si nechal v byte na poschodí telefón, svoje veci. Z objektu odišla domov spolu s dcérou asi o 21.30 hod. Na druhý deň ráno poškodená zistila, že mala veľa neprijatých hovorov z neznámych čísel a po vyvolaní čísla na políciu jej bolo povedané, že sa obžalovaný vlámal do objektu, na ktorom si všimla rozbité dvere a kamery, poškodená kamery nahradila náhradnými staršími kamerami, poškodené dvere sa nedali opraviť, preto musela zakúpiť nové.

Podľa úradného záznamu dňa 23.05.2021 o 09.05 hod. bola hliadka PMJ vykonávajúca hliadkovú činnosť vyslaná ku gynekologickej ambulancii na ulici C. vo Vranove nad Topľou, nakoľko v budove bolo spustené poplašné zariadenie. Po príchode hliadky bolo zistené, že sú poškodené bezpečnostné kamery a vstupné dvere zo zadnej časti boli vylomené a otvorené. V jednej z miestností sa nachádzala neznáma osoba, ktorá bola stotožnená ako O. N., ktorý hliadke uviedol, že vykopol dvere a ľahol si na posteľ. Bola vyrozumená majiteľka objektu, poškodená, ktorá po svojom príchode hliadke uviedla, že obžalovaný vnikol do objektu ambulancie neoprávnene. Obžalovaný bol hliadkou v čase o 09.15 hod. obmedzený na osobnej slobode.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a z fotodokumentácie je zrejmé poškodenie dverí a kamier tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Zo zápisu o dychovej skúške zo dňa 23.05.2021 vyplýva, že obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu. Podľa výpisu z U. Č.. XXX, k.ú. Vranov nad Topľou výlučnou vlastníčkou objektu - neštátne zdravotnícke zariadenie - gyn. ambulancia je poškodená.

Podľa vyčíslenia škody bola škoda spôsobená poškodením kamier a plastových dverí celkovo vo výške 2497,73 eura - za opravu bezpečnostných kamier bola uhradená suma 346,13 eura a za poškodenie dverí suma 2151,60 eura.

Podľa správy z miesta posledného trvalého pobytu obžalovaného je obžalovaný hodnotený všeobecne. Podľa správy zo Sociálnej poisťovne obžalovaný nie je od 01/2021 evidovaný v registri poistencov ako zamestnanec ani ako živnostník, ani ako osoba, ktorá je nemocensky alebo dôchodkovo poistená.

Podľa správy z UVV Košice je obžalovaný hodnotený prevažne kladne, aj keď sa obžalovaný počas výkonu väzby nesprával zakaždým slušne a disciplinovane, niekedy bolo nevyhnutné jeho správne nasmerovanie, úlohy a nariadenia plynúce z ústavného poriadku v súčasnosti už naplňa, režim dňa sa obžalovaný snaží dodržiavať. Formácia obžalovaného v podmienkach zmierneného režimu výkonu väzby prebieha nateraz vo vyžadujúcom sociálnom smere. Doposiaľ mu nebola uložená žiadna disciplinárna odmena, dňa 22.10.2021 mu bol uložený disciplinárny trest - umiestnenie do samoväzby na dobu 5 dní pre neplnenie si povinností a pokynov príslušníka s podmiennečným odkladom na dobu 3 mesiace. Obžalovaný počas výkonu väzby pracovne zaradený nie je, sociálne kontakty udržiava prostredníctvom korešpondencie a telefonickými hovormi.

Vo výpise z ústrednej evidencie správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný evidovaných 9 priestupkov spáchaných prevažne na úseku cestnej dopravy a proti majetku.

V odpise registra trestov má obžalovaný 17 záznamov, obžalovaný bol v posledných piatich prípadoch súdne trestaný:

1/ trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.01.2020, sp.zn.: 0T/11/2020, právoplatným dňa 23.01.2020, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Za to mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 3 roky, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 3 roky;

2/ trestným rozkazom Okresného súdu Revúca zo dňa 18.02.2020, sp.zn.: 4T/5/2020, právoplatným dňa 23.06.2020, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona. Za to mu bol uložený súhrnný podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace so skúšobnou dobou 3 roky, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 3 roky; trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.01.2020, sp.zn.: 0T/11/2020 bol zrušený;

3/ trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 01.10.2020, sp.zn.: 4T/110/2020, právoplatným dňa 20.10.2020, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona. Súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Revúca 4T/5/2020;

4/ rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 08.10.2020, sp.zn.: 4T/66/2020, právoplatným dňa 08.10.2020, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za to mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; trest vykonal dňa 01.11.2020.

5/ rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 30.12.2020, sp.zn.: 1T/72/2020, právoplatným dňa 16.03.2021, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Michalovce 4T/66/2020.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Revúca sp.zn.: 4T/5/2020.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal, je trestným činom a že ho spáchal obžalovaný.

Konanie obžalovaného súd po právnej stránke posúdil ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný tým, že bez vedomia a súhlasu vlastníka budovy - poškodenej vnikol a obsadil nebytový priestor - budova gynekologickej ambulancie na ulici C. XXXX/XX vo Vranove nad Topľou a čin spáchal závažnejším spôsobom konania

vlámaním, zničil, poškodil cudziu vec - kamery a plastové dvere a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, svojím konaním naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkové podstaty týchto trestných činov.

Skutočnosť, že obžalovaný bez vedomia a súhlasu vlastníka budovy - poškodenej vnikol a obsadil vyššie uvedený nebytový priestor a čin spáchal závažnejším spôsobom konania vlámaním, zničil, poškodil cudziu vec - kamery a plastové dvere a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, mal súd preukázanú vychádzajúc z výpovede samotného obžalovaného a z výpovede poškodenej, z ktorých vyplývajú skutkové okolnosti tak, ako sú uvedené vo výroku rozsudku, ako aj skutočnosti o tom, že obžalovanému bol tento objekt známy a že sa v ňom predtým ale so súhlasom poškodenej zdržiaval, ďalej z úradného záznamu zo dňa 23.05.2021, ktorý bol spísaný príslušníkmi piatej čaty pohotovostnej motorizovanej jednotky Prešov, z ktorého vyplývajú skutočnosti ohľadom narušenia poplašného systému v objekte O.. U. na ulici C. ako aj nájdenia obžalovaného v tejto budove skrytého pod paplónom na posteli na hornom podlaží, taktiež zo zápisnice o ohliadke miesta činu a z fotodokumentácie, z ktorých je zrejmé poškodenie dverí a kamier tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Z výpisu z U. Č.. XXX k.ú. Vranov nad Topľou vyplýva, že výlučnou vlastníčkou objektu - neštátneho zdravotníckeho zariadenia - gyn. ambulancia je poškodená a podľa vyčíslenia škody bola škoda spôsobená poškodením kamier a plastových dverí celkovo vo výške 2497,73 eura - za opravu bezpečnostných kamier bola uhradená suma 346,13 eura a za poškodenie dverí suma 2151,60 eura.

Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel takýmto konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku, pričom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepričetnosť obžalovaného, či zníženie jeho pričetnosti.

Súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku a to výsluch svedka A. N. a zabezpečenie doslovného prepisu hovorov obžalovaného s poškodenou z ÚVV Košice, ktoré by mali preukázať vzťah obžalovaného a poškodenej, nakoľko navrhnuté dôkazy sa týkajú okolností, ktoré možno zistiť inými vo veci už vykonanými dôkazmi a to z výpovede obžalovaného a poškodenej.

Pri ukladaní trestu súd v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúc na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. 34 ods. 1 Trestného zákona a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, ako aj odradenie iných od páchania trestných činov.

Súd sa ďalej zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutoval, a dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol odsúdený za trestný čin a v § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. Po aplikácii § 41 ods. 1 Trestného zákona, vychádzajúc z trestnej sadzby najprísnejšieho zbiehajúceho sa trestného činu, ktorým bol prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v spojení s 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, keďže u obžalovaného bola zistená prevaha priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi, súd obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, súd zistil, že pred spáchaním skutku obžalovaný bol šesťnásťkrát právoplatne odsúdený, čo poukazuje na náchylnosť obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti prevažne majetkovej povahy, pričom je potrebné poukázať aj na to, že tento skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Revúca sp.zn.: 4T/5/2020 a krátko po tom ako vykonal trest odňatia slobody vo veci sp.zn. 4T/66/2020, takže možno konštatovať, že na obžalovaného ani predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody nepôsobil dostatočne preventívne. Obžalovaný dlhodobo nerešpektuje rozhodnutia správnych orgánov a súdu.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovaného, vzhľadom na jeho osobu, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona uložil obžalovanému úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale hlavne vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne

iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest zároveň dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Keďže obžalovanému bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, rozhodoval súd aj o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu za úmyselný trestný čin - prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že trest, ktorý uložil obžalovanému, je zákonný a primeraný tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, teda tak z hľadiska nápravy obžalovaného ako aj z hľadiska ochrany spoločnosti.

Podľa § 211 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie, okrem iných trestných činov uvedených v tomto ustanovení, pre trestný čin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 a pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného.

Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhanie sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu (§ 130 ods. 2 Trestného poriadku).

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný obvineného v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/49/2011 zo dňa 24.11.2011: „Osoby, ktoré sú v inom vzájomnom rodinnom pomere než príbuzní v priamom pokolení, osvojenec a osvojiteľ, súrodenci a manželka (napr. bratrance, strýko a nete) alebo v obdobnom pomere (teda hocikaký vzťah spĺňajúci ďalej uvedené kritéria, napr. silné kamarátstvo) sa považujú za osoby sebe navzájom blízke iba v prípade, ak sú psychicky natoľko spriaznené (rodinné puto sa nevyžaduje), že by ujmu, ktorú by čo i hypoteticky utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako vlastnú ujmu (minimálne by z takejto ujmy bola v značne nepriaznivom psychickom rozporení). Takýmito osobami môžu byť trebárs dobrí kamaráti, milenci, resp. druh a družka a pod. Či v konkrétnom prípade na základe takéhoto vzťahu pôjde o osoby sebe navzájom blízke, bude závisieť práve od hĺbky ich vzťahu. Pritom je potrebné zdôrazniť, že musí ísť o vzájomný, teda obojstranný vzťah medzi osobami navzájom si blízkymi, nestačí ak vzájomnú blízkosť pociťuje výlučne jedna osoba. Vzájomnú blízkosť si nemusia osoby uvedomovať neustále, stačí, že pri hlbšom zamyslení sa alebo v hraničných situáciách ju tak pociťujú.“

Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 3162/12 zo dňa 24.1.2013, podľa ktorého „právo svedka odoprieť výpoveď pre nebezpečenstvo trestného stíhanie jeho alebo blízkych osôb je dôsledkom ústavnej ochrany proti seba obviňovaniu, ktorá má hlboký historický základ. Ide o subjektívne, ústavou zaručené právo svedka, ktorý v uvedených prípadoch, po poučení orgánom verejnej moci, sám zvažuje a rozhoduje, či svoje právo odoprieť výpoveď využije alebo nevyužije, a to takmer výlučne podľa okolností (dôvodov), ako ich sám cíti a vníma; v tomto zmysle nemôže a nesmie byť potenciálne ohrozený svedok vo svojom rozhodovaní obmedzovaný či dokonca k svedeckej výpovedi nútený.“

Podľa nálezov Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 955/2018 zo dňa 09.07.2018, „v prípade, ak medzi dotknutými osobami nie je daný vzťah rodinný, pôjde o blízke osoby iba vtedy, pokiaľ medzi nimi existuje citový vzťah a to tak silný, že by ujmu jednej osoby pociťovala druhá osoba ako ujmu vlastnú. V tomto smere je preto nutné trvať na tom, že v každom individuálnom prípade je namieste starostlivo skúmať, či o takýto vzťah skutočne ide. Existenciu takéhoto vzťahu musí riadne vysvetliť svedok a presvedčivo odôvodniť. Pritom sa vyžaduje vyššia intenzita tohto vzťahu, než len obvyklá medziľudská súdržnosť a musia byť taktiež dané objektívne skutočnosti, z ktorých možno na intenzitu citového vzťahu medzi osobami usudzovať.“

Priateľstvo môže v niektorých prípadoch predstavovať rovnako pevné alebo dokonca aj silnejšie puto, než je tomu pri rodinných vzťahoch. Intenzita priateľského vzťahu pritom môže byť daná celým radom aspektov: podobnosťou názorov a zastávaných hodnôt, dĺžkou jeho trvania, spoločnými zážitkami,

koníčkami, záujmami a ďalšími priateľmi, profesijnou previazanosťou, bývaním v susedstve, vzájomným priateľstvom detí, spoločne tráveným časom a podobne. Dôkazné bremeno v tomto smere ohľadom odopretia výpovede je vždy na strane svedka.

Pevnosť priateľského vzťahu, pojmovo spojená s pocitom, že ujma spôsobená priateľovi (osobe blízkej) sa bolestne dotkne aj inej osoby, nemusí pritom závisieť na tom, ako často sa tieto osoby stýkajú. Z reálneho života sú dobre známe veľmi pevné priateľské vzťahy („priateľstvo na celý život“) a to aj napriek tomu, že sa takéto osoby nevideli aj niekoľko rokov. Pojem osoby blízkej je preto nutné vnímať ako tzv. typový pojem, keď nedostatok intenzity jedného znaku môže byť nahradený vyššou intenzitou znaku iného“.

Pre trestné činy taxatívne uvedené v ust. § 211 ods. 1 Trestného poriadku teda platí, že kto je vo vzťahu k poškodenej osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Podmienkou na použitie dispozície poškodenu osobou však musí byť skutočnosť, že medzi takouto osobou a páchatelom musia existovať podmienky na odopretie výpovede v zmysle § 130 Trestného poriadku. Ide o výnimku zo zásady oficiality a legality a pri vymenovaných trestných činoch rieši konflikt záujmu štátu na trestnom stíhaní a záujmu poškodeného, ktorý má blízky vzťah k páchatelovi (obvinenému) v prospech poškodeného, ktorý môže byť v dôsledku potrestania páchatel'a nepriamo tiež postihnutý.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v konaní pred súdom dňa 13.10.2021 v súvislosti s jeho vzťahom s poškodenu uviedol, že s poškodenu má blízky kamarátsky vzťah založený na dôvere a pomoci, zoznámili sa v roku 2019 pri vode na Domaši, keď tam bola poškodenu s dcérou, rozprávali sa a tak sa zoznámili, od apríla 2020 bol 7 mesiacov vo väzbe, od novembra 2020 boli s poškodenu v intenzívnom kontakte, s poškodenu viedli diskusie na rôzne témy, stretávali sa asi trikrát, štyrikrát do týždňa, telefonicky komunikovali v podstate dennodenne, s poškodenu majú viac spoločného, sadli si ako ľudia, stále si mali čo povedať, riešili zdravotný stav a rodinné záležitosti, obžalovaný ďalej uviedol, že má stredoškolské stavebné vzdelanie, hrával futbal, ale na papieri nemal čistý príjem, za zápas bral 150 eur, má syna N., pozná dcéru poškodenej, jej sestru aj ich mamu, bol asi dvakrát v dome na ulici Boženy Nemcovej, kde poškodenu býva, poškodenu bola u obžalovaného v Koškovciach, poškodenu pozná jeho sestru a mamu, ktoré sa videli s poškodenu v Koškovciach len párkrát, skôr si telefonovali, písali, s poškodenu ho spája záujem o prírodu a vodu, obžalovaného tiež zaujímajú veci týkajúce sa zdravia a ľudského tela, poškodenu pozná jeho kamarátov, napr. A. N., raz alebo dvakrát sa stretla so R. G., stretla sa aj s P. N., s poškodenu bol obžalovaný párkrát v Košiciach, obžalovaný zároveň uviedol, že nedá sa povedať, že majú s poškodenu nejakých spoločných kamarátov, obžalovaný pomáhal poškodenej s menšími prácami v ambulancii, keď poškodenu šoférovala na dlhšiu trasu, tak obžalovaný cestoval s ňou ako podpora, chodil s poškodenu ku kaderníkovi, keď poškodenu šla niekam na vyšetrenie, tak obžalovaný šiel s ňou, obžalovaný sa taktiež vyjadril, že s poškodenu nemajú partnerský vzťah, sú kamaráti, spôsobenú škodu je ochotný uhradiť, keďže v Sociálnej poisťovni mal obžalovaný dlh, mohla mu byť poskytnutá len nevyhnutná zdravotná starostlivosť, poškodenu mu pomohla s dohodou o splátkovom kalendári v poisťovni DÔVERA a požičala mu 300 eur na úhradu dlhu voči zdravotnej poisťovni, poškodenu pomáhala obžalovanému riešiť aj nejaké exekúcie, obžalovaný poukázal aj na fotografie, ktoré predložil súdu, na ktorých je obžalovaný u kaderníka v Michalovciach v januári - februári 2021, fotila ho poškodenu, na ďalšej fotografii je obžalovaný s poškodenu pri Domaši na lodi začiatkom mája 2021, resp. koncom apríla 2021, fotila ich dcéra poškodenej, tretia fotografia je na Bukovci, poškodenej prišlo auto z Mercedesu, šli sa na ňom previezť na výlet do Košíc, na štvrtej fotografii je komunikácia obhajcu obžalovaného s poškodenu, ústrižok šeku o úhrade 300 eur zdravotnej poisťovni, na ďalšej fotke je komunikácia obhajcu s poškodenu pri bráne, na fotke je aj A. N., poškodenu s dcérou sa boli pozrieť na miniligu v Košiciach, predtým bol obžalovaný v Košiciach v meste na káve s poškodenu, s jej dcérou Z. a s A. N..

Dňa 05.01.2022 sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní opätovne vyjadril k svojmu vzťahu s poškodenu, ktorý je podľa obžalovaného viac ako kamarátsky. Obžalovaný vypovedal, že vo svojej prvej výpovedi uvádzal, že s poškodenu má blízky kamarátsky vzťah založený na dôvere a pomoci, hlavne dôvera hrala u obžalovaného veľkú úlohu, keďže poškodenu mu dôverovala s tým, že nechcela preukázať ich bližší intímny vzťah, lebo Vranov nad Topľou je malé mesto a každý každého tam pozná. To podľa obžalovaného umožňovalo vziať súhlas s trestným stíhaním späť. Ich vzťah bol milenecký, kamarátsky a dôverný. Spočiatku sa stretávali raz za mesiac, posledný rok to bolo intenzívnejšie, aj dva týždne v mesiaci bol vo Vranove nad Topľou, komunikácia medzi nimi bola na dennodennej báze,

poškodená chodila pre obžalovaného, chodili spolu do Michaloviec ku kaderníkovi, boli tam asi tri až štyrikrát, chodili spolu k sestre poškodenej do lekárne pre materiál do Sniny, trávili spolu čas výletmi, chodili spolu do Košíc, na Domašu, vozili sa po meste Vranov nad Topľou a po okolí aj tri hodiny spolu s dcérou poškodenej, obžalovaný pozná mamu, sestru aj dcéru poškodenej. Obžalovaný ďalej uviedol, že s poškodenou mal prvý intímny styk v lete v roku 2019, potom s ňou mával intímny styk asi tri až štyrikrát do mesiaca, plánovali spoločnú dovolenku, poškodená mu dala ponuku na spoločnú dovolenku na Bali v mesiaci január - február 2021, obžalovaný mal kľúč od bytu nad ambulanciou poškodenej, kde prespával sedem až osem dní v mesiaci, počas výkonu väzby poškodená obžalovanému telefonuje a materiálne ho podporuje, počas vzťahu s poškodenou nemal obžalovaný vzťah s inou ženou. Obžalovaný taktiež uviedol, že jeho kamaráti, ktorých pozná aj poškodená, sú aj jej známimi, napr. A. N. V. R. G., a to platí aj o známych poškodenej, ktorých pozná obžalovaný.

Poškodená na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2021 vypovedala, že s obžalovaným má kamarátsko-matersko-synovský aj zdravotnícky vzťah, snažila sa obžalovanému pomáhať, spôsobenú škodu do poisťovne nenahlásila a bola by rada, ak by sa to skončilo a aby sa s obžalovaným už viac nestretla, čo sa týka spoločných záujmov, výletov, poškodená uviedla, že toho nebolo veľa, chodili spolu na Domašu aj s dcérou poškodenej, raz bola s obžalovaným aj so svojou dcérou v Košiciach, pozval ich obžalovaný, či sa nechcú pozrieť na futbalový zápas, obžalovaný bol poškodenej veľmi nápomocný v jednej veci a síce v tom, že poškodená, aj keď má v aute navigačný systém, stále zabúdi a obžalovaný ju ako spolujazdec navigoval, poškodená obžalovanému pomáhala tak, že mu zabezpečila ubytovanie a stravu, obžalovanému dala peniaze na úhradu dlhu, ktorý mal v zdravotnej poisťovni, aby mu mohla byť poskytnutá zdravotná starostlivosť, aby mohol podstúpiť psychiatrickú odvykaciu liečbu a mohol tak nastúpiť na normálny život. Poškodená ďalej opísala na predložených fotografiách ako bola u svojho kaderníka v Michalovciach so svojou dcérou a s obžalovaným, ktorý sa taktiež dal ostriať, čo je podľa poškodenej ďalšia pomoc, ktorú obžalovanému poskytla, ďalej počas covidovej pandémie sa večer spolu s dcérou a obžalovaným išli previezť autom na Domašu, taktiež na návrh obžalovaného išla s dcérou do Košíc, išli sa pozrieť na jeho futbalový zápas. Poškodená uviedla, že s obžalovaným sa zoznámili na Domaši v lete 2019, keď bola s dcérou na pláži, poškodená obžalovaného nikdy nekontaktovala, kontaktoval ju len obžalovaný, keď potreboval nejakú pomoc, obžalovaný prišiel, odišiel, keď potreboval pomoc, na tri - štyri dni, prespal, najedol sa a odišiel, poškodená pritom uviedla, že nemá záujem na tom, že by spočítala, koľkokrát sa s obžalovaným stretla. Poškodená sa taktiež vyjadrila, že s obžalovaným nemajú spoločné záujmy, z jej strany je to o tom, že je typ človeka, ktorý sa obžalovanému snažil pomôcť, spájala ich jej povahová črta pomôcť mu. Poškodená sa raz stretla so sestrou obžalovaného, opakovane kontaktovala jeho sestru, keď prišiel v takom stave, vtedy sa podľa poškodenej o neho mala postarať jeho rodina a nie ona ako cudzí človek. Obžalovaný sa stretával s jej dcérou, avšak vždy v jej prítomnosti. S obžalovaným poškodená nemá spoločných známych, A. N. videla tri-štyrikrát, keď k nej priviedol obžalovaného v dezolátnom stave, nevedel, kam ho má umiestniť a vedel, že poškodená mu pomoc neodmietne. Poškodená s obžalovaným nerozoberala svoj zdravotný stav, len raz, keď poškodená potrebovala ísť autom na CT do Prešova, obžalovaný ju ako spolujazdec navigoval. Pokiaľ ide o zdravotný stav obžalovaného, poškodená kontaktovala psychiatricku obžalovaného a bola s ním aj na chirurgii.

Vo svojej výpovedi dňa 03.02.2022 na hlavnom pojednávaní poškodená uviedla, že s obžalovaným sa zoznámili v lete v roku 2019, trvalo to asi 15 minút, po nejakom čase jej obžalovaný začal vyvolávať, esemeskovať a žiadať o stretnutie, poškodená na to nereagovala, upozornila ju na to jej dcéra, s ktorou majú prepojené telefóny, nakoniec súhlasila so stretnutím, ktoré trvalo asi 15 minút, potom ju kontaktoval v septembri 2019, keď bola poškodená s dcérou a s partnerom na dovolenke mimo Slovenska, niekedy v októbri 2019 ju obžalovaný kontaktoval znovu, chcel od nej peniaze na právnika, vtedy mu poškodená odmietla poskytnúť pomoc, potom sa obžalovaný ozval až v decembri 2020 a opätovne žiadal poškodenú, aby mu pomohla, stretnutia s obžalovaným sa v 99%-ách konali v prítomnosti jej dcéry, ktorá si s ním oveľa viac rozumela, obžalovaný poškodenú kontaktoval vtedy, keď niečo potreboval, keď bol na drogách, keď bol v dezolátnom stave, prišiel za ňou či mu pomôže, či ho ubytuje v ambulancii, vyspal sa a na druhý deň odišiel, iba raz sa stalo, že bol v ambulancii dve noci, kvôli tomu, že bol mimo. Poškodená ďalej uviedla, že bola s obžalovaným a s dcérou dvakrát u kaderníka v Michalovciach, bol lockdown a všetky kaderníctva boli pozatvárané, dvakrát či trikrát požiadala obžalovaného, aby s ňou išiel do Sniny pre materiál, lebo je typ človeka, ktorý zabúdi, počas lockdownu zobrala dcéru na Domašu a obžalovaného, keď bol v jej ambulancii, sa opýtala či nechce ísť s nimi, to bolo asi dvakrát. Poškodená sa v tejto súvislosti vyjadrila, že to nepovažuje za výlety. Keď si poškodená kúpila nové auto, obžalovaný navrhol Košice, poškodená bola v Košiciach asi hodinu a pol, vtedy ju obžalovaný zoznámil so Zdenom, ktorého v budove súdu pred hlavným pojednávaním

nespoznala, druhýkrát bola poškodená s obžalovaným v Košiciach, keď ju obžalovaný požiadal, aby ho odviezla do Košíc na zápas, poškodená ho odviezla, pričom pre ňu to bol skôr iba odvoz, futbalový zápas bola pre ňu otrava, pričom tieto stretnutia sa uskutočnili vždy v prítomnosti jej dcéry. Čo sa týka rodiny obžalovaného, poškodená uviedla, že keď bol obžalovaný v dezolátnom stave, poškodená kontaktovala mamu obžalovaného, ktorá jej dala kontakt na jeho sestru, aby prišli preňho, sestra obžalovaného jej však povedala, že obžalovaný sa potrebuje len vyspať. Poškodená bola v Koškovciach, kde má obžalovaný trvalý pobyt a kde býva jeho rodina, asi dvakrát či trikrát, nikdy však nebola v dome ani vo dvore, parkovala pred ich dvorom, nikdy sa však nestalo, že by poškodená prišla do Koškoviec za obžalovaným a on nastúpil do jej auta, sestra obžalovaného poškodenú upozornila, že obžalovanému je zbytočné pomáhať, že oni mu už viackrát pomohli a bolo to zbytočné. Aj v Koškovciach bola poškodená v 99%-ách so svojou dcérou, ktorá má 16 rokov, takže aj vekovo si podľa poškodenej obžalovaný viac rozumel s jej dcérou ako s ňou. Pokiaľ ide o to, či mala poškodená s obžalovaným spoločných známych, poškodená uviedla, že obžalovaného nikdy nezoznámila so svojimi priateľmi, kamarátmi, lebo na to nemala dôvod, poškodená rozdeľuje ľudí na svoju rodinu, partnera, priateľov, kamarátov, kolegov, spolužiakov a známych. Poškodená sa ďalej vyjadrila, že obžalovanému chcela pomôcť, aby sa dostal z drogovej závislosti, jeho rodina v tomto smere zlyhala, poškodená nechce žiadnu náhradu škody, všetko stiahla, aby mala raz a navždy pokoj, pre ňu je to už uzavretá kapitola. Chcela by ísť na druhý svet s čistým štítom, že pomáhala a nie že niekomu ublížila, lebo jej cieľom je pomáhať. Poškodená na otázku, čo by pociťovala, keby bol obžalovaný odsúdený, odpovedala, že úprimne už by nepociťovala nič, lebo už chce mať s tým raz a navždy pokoj, mrzí ju, že obžalovaný je vo väzení, ale to je všetko. Poškodená s obžalovaným nikdy nemala intímny pomer, nikdy by nešla s obžalovaným na spoločnú dovolenku, ich vzťah bol kamarátsky - materinský, zdravotnícky a nie priateľský, pre poškodenú obžalovaný nebol rodina ani partner, ani priateľ, poškodená sa obžalovanému snažila pomôcť, v súčasnosti je ich vzťah na bode mrazu, nekomunikuje s ním.

Z výpovede svedka R. G. vyplýva, že svedok pozná obžalovaného z futbalu asi od roku 2019, poškodenú spoznal minulý rok v lete v Košiciach, vie, že je to priateľka obžalovaného alebo niečo také, boli sa s ňou prejsť v Prešove, keď si kúpila auto, na káve v Košiciach, od kedy obžalovaného zavreli, tak ich nevidel, na poškodenú mal kontakt, poškodená ho kontaktovala asi dvakrát, trikrát, pýtala sa na obžalovaného, čo svedok vnímal ako žiarlivostné scény zo strany poškodenej, keď bol v prítomnosti obžalovaného a poškodenej, bola prítomná aj jej dcéra, počas výkonu väzby obžalovaného ho poškodená asi raz alebo dvakrát kontaktovala, že ju mrzí, že je vo väzbe, lebo mu chce pomôcť, že ho má rada, pričom vyjadril svoj názor, že podľa neho poškodená nechce dať najavo, že s mladým chlapcom niečo mala.

Obžalovaný vo svojej prvej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho vzťah s poškodenou je kamarátsky, založený na dôvere a pomoci, pričom sa zároveň vyjadril, že s poškodenou nemajú partnerský vzťah. Na hlavnom pojednávaní dňa 05.01.2022, po výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2021, zmenil svoju výpoveď a uviedol, že ich vzťah je nielen kamarátsky, ale aj milenecký. Tieto skutočnosti ohľadom vzťahu obžalovaného a poškodenej samotný obžalovaný pri svojej prvotnej výpovedi neuviedol, keď pred vyšetrovateľom dňa 23.5.2021 využil svoje právo a odmietol vypovedať. Dňa 28.6.2021 bol opätovne vypočutý obžalovaný, ktorý uviedol, že sa s poškodenou pozná od leta 2019, že odvtedy majú blízky kamarátsky vzťah, založený čisto na vzájomnej dôvere a obojstrannej pomoci, že vždy keď potreboval pomoc, tak mu poškodená pomohla a taktiež keď ona potrebovala pomoc ohľadom nejakých prác okolo ordinácie alebo chaty, tak vždy jej bol nápomocný. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považuje takúto zmenu výpovede obžalovaného za účelovú, poukazujúc pritom na snahu obžalovaného dosiahnuť zastavenie trestného stíhania pre jeho neprípustnosť.

Na rozdiel od obžalovaného poškodená vypovedala po zákonom poučení a zložení prísahy od začiatku konzistentne, vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní uviedla, že ich vzťah bol kamarátsky - materinský, zdravotnícky a nie priateľský, pre ňu obžalovaný nebol rodina ani partner, ani priateľ, s obžalovaným nikdy nemala intímny pomer, s obžalovaným nemá spoločné záujmy, nemajú spoločných známych, nemajú sa o čom rozprávať, aj vekovo si podľa poškodenej obžalovaný viac rozumel s jej dcérou, ktorá má 16 rokov, ako s ňou, takmer vždy sa ich spoločné stretnutia uskutočnili v prítomnosti jej dcéry, pričom vyššie popísané stretnutia s obžalovaným poškodená nepovažovala za spoločné výlety, nikdy by s obžalovaným nešla na spoločnú dovolenku, obžalovaný kontaktoval poškodenú vtedy, keď potreboval pomoc, keď bol v zlom psychickom a fyzickom stave, poškodená vtedy obžalovanému poskytla ubytovanie, stravu, chcela mu pomôcť, aby sa dostal z drogovej závislosti, lebo jej cieľom je pomáhať, jeho rodina v tomto smere podľa poškodenej zlyhala, pričom poškodená vyjadrila svoj názor, že keď k nej obžalovaný prišiel v zlom stave, vtedy sa o neho mala postarať jeho rodina a nie ona ako cudzí človek. Obžalovaný bol poškodenej nápomocný, ako uviedla poškodená, v jednej veci a síce v

tom, že aj keď má v aute navigačný systém, stále zablúdi a obžalovaný ju ako spolujazdec navigoval, v súčasnosti je ich vzťah na bode mrazu, nekomunikuje s ním, keby bol obžalovaný odsúdený, už by nepociťovala nič, lebo už chce mať s tým raz a navždy pokoj, mrzí ju, že obžalovaný je vo väzení, ale to je podľa poškodenej všetko.

Z výpovede svedka R. G., známeho obžalovaného, o ktorom sa poškodená vyjadrila, že asi hodinu a pol ho videla a to zozadu v aute, keď ich obžalovaný zoznámil, a že s ním nemá nijaký kontakt, a ktorý uviedol svoj subjektívny pohľad na vzťah obžalovaného s poškodenou, s ktorou bol dvakrát, resp. trikrát v kontakte, súd nezistil relevantné, objektívne skutočnosti, z ktorých by bolo možné na intenzitu citového vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou usudzovať.

Vzťah kamarátstva podľa súdu nemožno obmedziť len na situácie, keď jeden zo vzťahu potrebuje pomoc, resp. že kontaktuje druhého len v čase, keď sám má problémy, s riešením ktorých žiada o pomoc druhého, no v čase mimo tohto „negatívneho obdobia“ sa o druhého, svojho kamaráta či kamarátku nezaujíma. Musí sa jednať o vzťah vzájomný, obojstranný, ktorý ako taký pociťujú obe dotknuté osoby. Súd má za to, že nebola splnená ani podmienka neustáleho si uvedomovania si vzájomnej blízkosti, keďže poškodená po zadržaní obvineného v jej nehnuteľnosti takéto skutočnosti o vzťahu s obžalovaným neuvádzala, pričom práve túto situáciu (zadržanie obvineného) možno podľa súdu považovať za hraničnú, resp. za situáciu, kde prichádza do úvahy hlbšie zamyslenie sa nad vzťahom s osobou, ktorá je páchatelom.

Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na spôsob spáchania trestnej činnosti, keď obžalovaný, ako uviedol vo svojich výpovediach, poznal objekt, do ktorého sa vlámal, ako aj jeho vlastníka - poškodenú, vedel, ako je zrejme z jeho výpovede ako aj z výpovede poškodenej, že poškodenej mohol zavolať a požiadať ju o pomoc a s jej súhlasom v uvedených priestoroch prespať, napriek tomu, zjavne zneužívajúc dôveru poškodenej, predtým, ako sa do objektu svojvoľne vlámal, povytáčal bezpečnostné kamery umiestnené pri vstupe do objektu ambulancie zjavne s úmyslom zakryť to, kto do objektu neoprávnene vnikol, tieto kamery poškodil, poškodil aj vstupné dvere a tak svojím konaním spôsobil na majetku poškodenej takmer väčšiu škodu, čo podľa názoru súdu určite nesvedčí o vzájomnom silnom citovom vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou, založenom na vzájomnej dôvere a pomoci.

Poškodená vo svojich výpovediach uviedla, že obžalovanému sa snažila pomôcť, keď bol v zlom fyzickom a psychickom stave, poškodená vtedy obžalovanému poskytla ubytovanie, stravu, ak by mu neposkytla nocľah, ostal by asi na ulici, chcela mu pomôcť, aby sa dostal z drogovej závislosti. Z uvedeného možno usudzovať, že poškodená sa obžalovanému snažila pomôcť, lebo ako uviedla sama poškodená, jej cieľom ako človeka a lekára je pomáhať.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že vzťah medzi obžalovaným a poškodenou nie je takým vzťahom, ako predpokladá ustanovenie § 211 ods. 1 Trestného poriadku s odkazom na ust. § 130 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného, podľa ktorej trestné stíhanie už pred súdnym konaním malo byť zastavené, lebo boli splnené všetky zákonné podmienky na jeho zastavenie pre jeho neprípustnosť. V tejto súvislosti súd má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že vykonaným dokazovaním neboli zistené také objektívne skutočnosti, z ktorých by bolo možné usudzovať, že medzi obžalovaným a poškodenou je taký silný citový vzťah, že by ujmu obžalovaného poškodená právom pociťovala ako vlastnú ujmu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, pokiaľ to nie je proti jeho vôli s výnimkou ak ide o mladistvých. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.